

E3U-FORLØBET FORÅR 2017

HVORDAN JEG HAR ÆNDRET SYN PÅ ENTREPRENØRSKAB OG INNOVATION, GENNEM E3U-FORLØBET.

OPSTART

Når nu jeg skal skrive en læringslog for Efteruddannelse i Entreprenørskab, må jeg erkende at selve rejsen har bugtet sig ad krogede veje, til det sted jeg er nu.

Til at starte med var det meget pludseligt, at jeg skulle deltage i uddannelsen. I første omgang skulle jeg have deltaget i efteruddannelsen "Digitale hjælpemidler i erhvervsuddannelserne" sammen med min kollega. Og min kollega og jeg havde egentlig glædet os til at skulle samarbejde om dette projekt.

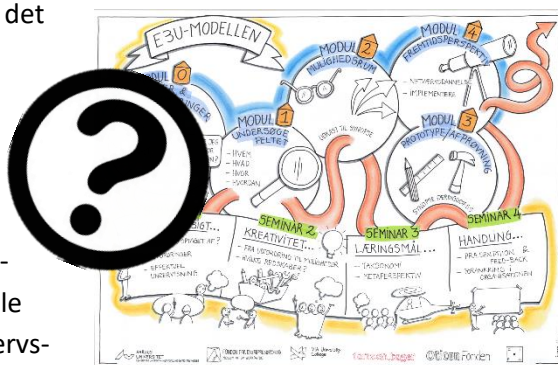
Derfor var det ikke uden kamp at jeg overgav mig til at skulle deltage i E3U. Min leder refererede at jeg var valgt sammen med de andre her fra Skive Tekniske Skole, fordi ledelsen ser os som innovative personer. Jamen dog!

Jeg var inde for at læse om uddannelsen, og følte ikke rigtig at jeg forstod så meget.

Vi skulle starte med at beskrive vores udfordring. Her var min formulering som følger:

"Jeg er endnu ikke afklaret omkring indholdet i uddannelsen, og kan derfor ikke sige præcist hvordan jeg er motiveret.

Jeg er engageret i de opgaver jeg deltag i, og vil derfor give dette projekt

Dernæst min nærmeste leders formulering:

"Tømrer uddannelsen på Skive tekniske trækker i stigende grad EUX elever og EUX er for skolen et strategisk vækstpotentiale. I den strategi indgår et arbejde med udvikling af entrepreneurship i EUX uddannelsen. Projektet er støttet af Entreprenørshipfonden. Hans' deltagelse på EU3 er bl.a. for at få professionaliseret sine innovative kompetencer til arbejdet med at skabe innovative læringsforløb på tømreruddannelsen grundforløb såvel for EUX elever og EUD eleverne, samt få afprøvet en model der kan implementeres på andre uddannelsesområder."

Og min egen præcisering af fokusområdet:

"I henhold til emnet "bæredygtighed" vil jeg muligvis arbejde inden for feltet "bæredygtig proces" og benytte mig af de innovationselementer der måtte være i denne forbindelse. Det er på nuværende tidspunkt vanskeligt at komme et klart mål nærmere."

INNOVATION I TØMRERUDDANNELSEN

Der hvor jeg underviser hovedsagelig er tømreruddannelsen. Her har jeg tidligere arbejdet med innovative projekter, hvor eleverne selv skulle sammenligne en opgave, med nogle bestemte elementer i. Det har også været OK, men desværre med nogle forbehold. Nemlig at det ikke er alle der har kunnet arbejde kreativt, og derfor har oplevet opgaven som frustrerende og stressende.

SEMINAR 1

Dette seminar efterlod mig med den opfattelse at innovation og entreprenørskab ikke er andet end projektorienteret undervisning, med nogle LEAN-elementer. Som for eksempel at observere med nye øjne, når noget nyt skal opfindes/udvikles. Jeg havde endnu ikke en opfattelse af innovation og entreprenørskab som noget unikt.

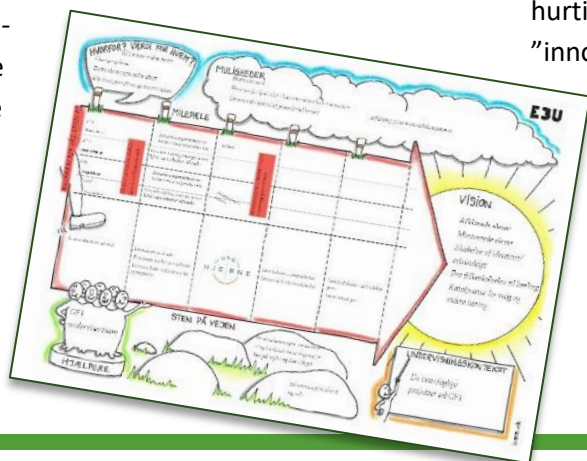
Under seminaret blev vi præsenteret for en række kreativitetsværktøjer, der åbnede op for håndværket "innovation og entreprenørskab" hvis man skal se det som et håndværk. Det er først nu jeg i retrospectiv forstår meningen med de mange små kreativitetsøvelser, som er gået igen i hvert seminar.

Efter første seminar på E3U, var de hensigtserklæringer som jeg om min leder havde formuleret, nu svære at se hvordan vi skulle kunne ramme.

Vi endte med i vores gruppe, Kurt, Kenneth, Henrik og Hans, at ville arbejde videre med Grundforløb 1. Vores målsætning var at eleverne skulle have mere selvindsigt, mere selvkompetence og et bedre grundlag for at vælge den rigtige uddannelsesretning.

Her skulle den etnografiske undersøgelse sættes i gang. Vi skulle se udfordringen gennem brugernes øjne. Desværre var vores tid mellem Seminar 1 og seminar 2 begrænset, så kun en af os nåede at interviewe nogle elever.

Vi fik samlet udtalelser fra undersøgelsen, og Henrik brugte sine erfaringer fra tidlige GF1, til at sætte tanker, følelser og handlinger på vores empathy map. Vi udviklede empathy

map til at indeholde flere forskellige elevtyper ordnet i et koordinatsystem.

Desuden fik vi sammen lavet et "vision board" hvor vi i vores kådhed fik udfyldt nærmest det hele. Vi erfarede sidenhen på seminar 2 at vi netop ikke skulle skrive alle "løsningerne" ned.

SEMINAR 2

Her arbejdede vi videre med vores vision. Men under mere frie former, idet vi arbejdede med flere spændende værktøjer, som f.eks. negativ brainwalk, som gav en masse god energi til at finde uventede vinkler på et meget almindeligt problem.

Under dette seminar begyndte det at gå op for mig, at det handler om ikke at tænke i løsninger lige fra starten. Fordi hvis vi først er fokuserede på en bestemt løsning, så bliver det meget svært at komme væk fra dem igen.

Denne slutning tror jeg også er præget af min læsning af Kelley-brødrenes "Creative Confidence", en bog der virkelig lærer læseren at innovation og entreprenørskab handler om at tilegne sig et nyt mindset.

Her er essensen af innovativ, nemlig at være åben for alle muligheder, og omvendt at åbne alle muligheder. Så måske skal man her snakke om en dobbeltåbning, hvor værktøjerne til innovation åbner mulighederne, og min egen tankegang holder mulighederne åbne.

Hvis man tror at innovation handler om at være hurtig til at opfinde nye koncepter, så må man være "innonaiv". Jeg har selv været innonaiv, og været af

den opfattelse at der er to kategorier af mennesker: de innovative/kreative, og deres modsætninger. Det er også ledelsens opfattelse af nogle af deres medarbejdere, at de er de kreative. Men det er måske i virkeligheden de der ikke er "de kreative" der har mest brug for at komme på kursus innovation.

SEMINAR 3

Taksonomien fra fonden for entreprenørskab blev modtaget med kyshånd af alle pædagogerne på kurset. Vi har alle jamret efter nogle konkrete mål under uddannelsen. Jeg må nok erkende at jeg som underviser tænker meget på et bestemt mål når jeg afvikler undervisningsforløb. Når denne måde at arbejde på, som også er den måde kvaliteten af vores undervisning i sidste ende bliver målt, er blevet en del af vores automatik, er det ikke nemt at give slip, for at lancere mere innovation og entreprenørskab i vores undervisning.

Taksonomien kan også være et udmærket redskab til at tage temperaturen på innovation og entreprenørskab i uddannelserne.

Men jeg forstår også godt hvorfor vi ikke skulle drøfte den før den sidste del af forløbet. Naturligvis skal den jo bruges, ikke mindst fordi fonden betaler. Men den kan godt blive en begrænser, i forhold til tankegangen med at holde alle muligheder åbne så længe som muligt. Dog vil jeg hævde at det er muligt at flette læringsmålene ind i mange forløb som vi nu har i uddannelserne.

Læringsmålene er også et konkret holdepunkt, når vi udvikler nye undervisningsforløb.

SEMINAR 4

Til dette seminar vil vi præsentere vores undervisningsdesign. Vi har i vores gruppe diskuteret hvorvidt dette design skulle være på et konceptuelt niveau, om vi skulle tage udgangspunkt i læringsmålene, eller være fri af dem.

Vores prototype på et undervisningsdesign rammer på mange måder vores vision, nemlig at forbedre grundforløb 1. Der er allerede overvejende gode elementer i det eksisterende GF1, og vores design har med små tvist, fået drejet entreprenørielle elementer ind i eksisterende forløb.

Vi har gennem E3U-forløbet fået et væld af gode ideer, som vi vil arbejde videre med i fremtiden.

PERSPEKTIVERING

Vi er allerede i gang med at overveje og diskutere hvordan innovationsværktøjer kan implementeres i hele skolen. Her vil jeg stille de spørgsmål som lige presser på, når jeg læser den foreløbige plan for del II.

Eksamen og feedback:

- Hvornår er entreprenøriel undervisning lykkedes?
- Hvordan bliver forandringen synlig hos eleverne?

I forbindelse med emnet forankring:

- Hvordan sikrer vi at vi ikke bare falder tilbage i rutinerne, efter E3U er slut?
- Hvordan spreder vi innovationstænkning i en hverdag der er præget af problem=>løsning, pga. manglende tid til refleksion?
- Hvordan kan fagene åbnes mere op for brug af entreprenørielle tankegange og metoder?
- Kan vi på tværs af skolens hierarki, fra elever til direktør, åbne et potentiale for forandringer som ikke er set før?

KONKLUSION

Jeg er gået fra skepsis over "nå, er det ikke andet?!" til "jamen, selvfølgelig!"

Jeg er tilfreds med forløbet, og har fået åbnet øjnene for værdien af at bruge kreative værktøjer, og at bruge dem med en divergent gruppe, som kan sætte nye og spændene perspektiver på vores "almindelige" udfordringer.